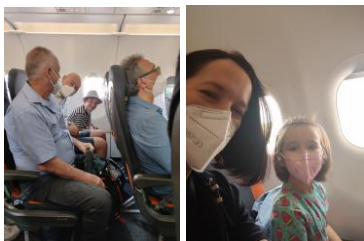


Itálie 2022 – Neapol

V zimě 2021/2022 jsme se domlouvali o možnosti navštívit nějaký fotbalový stadion, aby náš mladý fotbalista Honzík viděl co je to opravdový vrcholový fotbal. Původně to měla být pánská jízda, ale vnutily se nám i holky. Po velkém váhání a vybírání z několika možností (Fiorentina, Janov, Bologna ...) zvítězila Neapol. Zajištění vstupenek na zápas Neapol-Janov, letenek Praha-Neapol a vhodném ubytování v lednu 2022 bylo spíše na mne, i když to vždy podléhalo schválení velitelky Kačky. A nevybrali jsme zrovna špatně.



Vybraný termín v polovině května byl skutečně podle našich předpokladů, žádné velké vedro, ale už dobré počasí pro pobyt a koupání v moři. Měli jsme předem zajištěnou rezervaci parkování přímo na pražském letišti, kam jsme jeli Honzovým autem. Pro mne nic pohodlného na zadní sedačce mezi dětmi v podsedačích. Ale dalo se to vydržet. Let z Prahy do Neapole trval necelé 2 hodiny a už jsme vystupovali z letadla odpoledne 13.května 2022 v krásném teplém počasí.

Nejdříve jsme museli najít půjčovnu aut, kde jsem měl zarezervované malé autíčko OPEL CORSA. Otlučené a zanedbané, už při převzetí nevzbuzovalo auto spolehlivost. Po naložení zavazadel odjeli mladí taxíkem na hotel-apartmán, já jsem nasednul do auta a chtěl jsem tam být ještě dříve než oni. Ale už po cestě jsem zaregistroval problémy s chladícím systémem, po přehřátí motoru jsem zastavil u nějaké pumpy. Získal jsem z odpadkového koše prázdnou plastovou láhev, natočil vodu a doplnil do chladiče. Po ujetí dalších cca 2 km opět stejný problém. Znovu jsem musel doplnit do chladiče vodu. Pak už jsem na GPS dojel k hotelu a Honza už se mnou zajišťoval zaparkování půjčeného auta v zaplacené garáži. To auto jsem nechtěl vidět až do skončení pobytu, i když jsem měl v původním plánu navštívit některá zajímavá místa v okolí.

Ubytování v apartmánovém bytě asi ve 4.patře výškové budovy nad neapolským zálivem – už při příchodu nás velmi příjemně nadchnulo. 3 ložnice, velký obývací pokoj, plně vybavená kuchyně, 2 koupelny s WC. To vše obklopené krásným balkonem s výhledem na celý neapolský záliv, včetně panoramatu Vesuvu. To se skutečně povedlo a těšili jsme se na další pobyt.



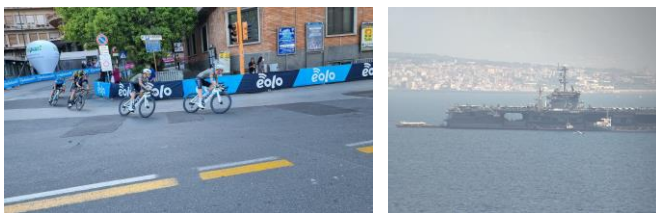
s Honzou ještě koupené lahvové pivo a brzy se přidali k dětem a Kačce, šli jsme spát.



Po ubytování jsme vyrazili na naši první večeři. Dlouhý výšlap do kopce, kde nebyla žádná restaurace v dohledu, jsme přišli na náměstí, kde byla restaurace s venkovním sezením. Usadili jsme se, byli obslouženi hned po otevření (stejně jako ve Francii, odpoledne nejsou restaurace otevřeny) a čekali na objednané jídlo. Jak jinak v Neapoli – pizzy. Pro mne a Honzu pivo, docela dobré. Se soumrakem jsme se vydali zpět na náš apartmán. Unavení jsme si na terase dali

Program na další den v sobotu 14.5. jsme řešili individuálně. Já jsem zašel podél moře k centru, kde se chystala velká událost. V Neapoli byl ten den dojezd etapy GIRO a kolem toho byly velké promo akce na nábřežní promenádě. Společně jsme si dali sraz v jedné restauraci na nábřeží a pak zase každý podle svého plánu. Po prohlídce části města jsem ještě došel k místu, kde cyklisté dojížděli z kopců na nábřeží a pak do centra k cíli etapy.

Přes 2 hodiny jsem čekal na průjezd, za několik minut bylo po všem. Ale ten humbuk kolem závodu, to jsem ještě v tomto roce zažil při etapách Tour de France v létě. Večer jsme poseděli na terase a kochali se výhledem na záliv a plánovali zítřejší návštěvu fotbalového utkání. Přitom jsme zaregistrovali na moři kotvící velkou americkou letadlovou loď, která zde měla zastávku na cvičení NATO.



V neděli 15.5. po snídani jsme se už chystali na cestu ke stadionu Diego Maradony. Pěšky jsme došli s Honzou a Honzíkem na stanici nadzemního metra, odkud jsme jeli do blízkosti stadionu. I když jsme měli velký časový předstih, už hodně hodin před výkopem bylo metro hodně obsazené. Po vystoupení jsme šli pěšky asi 1 km směrem ke stadionu už v bouřicím davu, Za dost velkého tepla jsme si před stadionem dali menší občerstvení a pak už jsme vešli do toho fotbalového kotle. Stadion má kapacitu 55 tisíc diváků a bylo vyprodáno, i když SSC Neapol hrála s outsiderem z Janova. Užili jsme si celý krásný fotbal a atmosféru nabitých tribun. Po skončení zápasu jsme se toulali kolem stadionu, protože veškerá místní doprava byla naprosto přetížená. Dali jsme ještě malé občerstvení a pak jsme už v davu došli na stanici metra a odjeli zpět do středu města, odkud jsme šli pěšky na pokoj. Honza pospíchal před námi, protože Kačenka měla teplotu a tak začali shánět doktora a ambulanci. Užil si docela drama, ale podařilo se koupit ještě večer nějaké potřebné léky.

Ještě druhý den v pondělí 16.5. řešili nemocnou Kačenku, tak jsme s Honzíkem došli na veřejnou pláž pod naším hotelem. Honza si užíval moře, dali jsme i nějaké občerstvení a oběd. Odpoledne jsem strávil malou prohlídkou kolem pobřeží, ale protože už jsem byl dost unavený, tak jsem se přidal k ostatním a odpočíval v našem apartmánu na terase.

Na úterý 17.5., v poslední náš den před odletem domů, jsme si naplánovali projížďku otevřeným výletním autobusem po Neapoli. Protože Kačenka ještě nebyla úplně fit, vyrazili jsme Kačkou a Honzíkem. Dlouhou trasu podél moře v dost velkém horku jsme šli pěšky a hledali jsme nástupní stanici toho autobusu, Ale našli jsme ji až v samotném středu Neapole. Před nástupem jsme si dali ještě oběd v restauraci u přístavu. Pak už jsme nasedli do vrchního patra otevřeného autobusu, který nás vzal kolem všech zajímavých míst Neapole a okolí. Bylo to moc pěkný výlet, hlavně bez toho, že se musí chodit. Už jsem byl docela unavený. Po absolvování okruhu jsme vystoupili docela blízko našeho hotelu, což bylo k lítosti, že jsme tu stanici nenašli při odjezdu.

Ve středu 18.5., v den našeho odletu domů, jsme po snídani poklidili a zabalili, s Honzou a Honzíkem jsme odnesli zavazadla ke garáži, kde bylo po celý pobyt zaparkované půjčené auto. Jen jsem doufal, že dojedu v pořádku na letiště. Měl jsem v zásobě několik litrů vody na případné doplňování. Cesta zpět na letiště středem města byla stejná, jako ta cesta při příletu. Jen doplňovat jsem musel jen 1x. Ale ta doprava v Neapoli je skutečně horor. Kolem sviští velké množství motorek, které nerespektují zrovna pravidla silničního provozu, kašlou i na semaforey a chodce. Neustále se troubí a nadává. Ale za své řidičské praxe jsem to zažil už mockrát, chce to klid a neustále být na pozoru.

Vrácení auta proběhlo bez problémů, teprve doma jsem si mailem stěžoval na nespolehlivé auto a nemožnost s ním více cestovat. Sice se omluvili, ale o vrácení nějaké částky za půjčení nebylo ani zmínky. Tak alespoň mne neobvinili, že jsem auto porouchal já. Let a návrat už bez problémů.

Jak zhodnotit takový výlet? Přes problémy s autem bylo zajištění (let, fotbal, ubytování, jídlo) na velmi dobré úrovni a moc jsme si to užili. Ano, nemoc Kačenky nám trochu narušila možný program, měl jsem v plánu nějaké plavby po moři na ostrovy v okolí, také návštěvu třeba Sorenta nebo Pompejí jsme nestačili absolvovat. Ale to bych asi stejně nezvládnul, protože na to už nemám fyzickou. Ty krásné průzkumy Barcelony, Londýna, Berlína, Mnichova a dalších navštívených destinací v minulosti už si musím odpustit. Snad jen kdybych měl mít možnost vzít si sebou svoji elektrokoloběžku. A jak hodnotí náš výlet mladí? To už je jen na nich.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 30.3.2025